

‘Probeer het!’

Hoewel hij momenteel officieel niet in de cumelasector werkt, heeft hij veel ervaring in het loonwerk. Rens Innemee uit Aartswoud weet hoe interessant het werk is, maar het is nu de opgave om anderen buiten de sector ervan te overtuigen, stelt hij. “We moeten mensen laten zien wat er in die cabine gebeurt. Dat is de enige manier om begrip en wellicht meer personeel voor de sector te krijgen.”

Tekst en foto's: Marjolein van Woerkom

Gemaaid hebben ze twee dagen geleden. Eigenlijk zou hij morgen gaan wiersen, maar gezien de weersvoorspellingen gebeurt dat toch maar vandaag. De loonwerker komt aan het begin van de middag kuilen, dus Rens Innemee mag deze zaterdagmorgen aan de bak. De trekker heeft hij deze ochtend al gewassen en de hark is aangekoppeld. “Het zijn altijd onregelmatige uren, maar ik doe het graag”, zegt hij. “Ik werk al dertien jaar voor deze melkveehouder en neem ook wel eens de taken waar als hij met zijn familie op vakantie is. Dus als het werk moet gebeuren, sta ik voor hem klaar. Zie het als hobby, een bijbaantje.” Rens deed de BBL-opleiding Loonwerk op het Clusius College. Dat betekende maandag theorie op school en de rest van de week aan het werk. “Dat past beter bij me. Ik ben

een praktijkman. Op school heb ik echt wel veel geleerd en plezier gehad, maar ik neem gewoon meer op als ik in de praktijk aan het werk ben. Dat vind ik interessanter. Het liefst ben ik gewoon lekker bezig en leer ik in het werk”, aldus Rens. Hij geeft een voorbeeld. “Toen ik met GPS moest leren werken, heb ik dat meteen aangegeven: ‘Als je me nu gaat vertellen hoe het werkt, ben ik het over een uur weer kwijt, maar als je me het al werkende leert, blijft het hangen.’ Daarnaast krijg je als BBL'er een nul-urencontract. Daar zag ik meer brood in dan in stage lopen tijdens de BOL-opleiding.”

MOEILIJK ERTUSSEN

Hij werkte vervolgens bij diverse bedrijven binnen en buiten de cumelasector. Zo werkte hij vijf jaar

NAAM:
RENS INNEMEE

WERKZAAM BIJ:
VAN ANDEL GROEP
CRUQUIUS

SINDS:
2013

FUNCTIE:
KRAANMACHINIST

bij een loonwerker in de buurt, van agrarisch loonwerk tot in de bouw. “Het werk vind ik enorm leuk om te doen. Het is heel gevarieerd. De ene dag werk je op de ene plek, de andere dag op een andere, met telkens weer een andere machine en met andere mensen. Die variatie bevalt me.”

‘WE MOETEN LATEN ZIEN WAT ER IN DE CABINE GEBEURT’

Toch koos hij onlangs voor een bedrijf buiten de sector. Hij werkt nu bij de Van Andel Groep in Cruquius. Daar wordt hij vooral ingezet als machinist op verschillende soorten kranen, van eentonners tot achttonners. “Ik werd toentertijd gebeld door mijn huidige werkgever met de vraag of ik daar als kraanmachinist wilde komen werken. Dat trok me. Mijn ervaring is dat je er bij loonbedrijven toch moeilijk tussen komt. Als die een vaste kraanmachinist hebben, krijg jij niet snel de kans om datzelfde werk te doen. Ik werd dan al snel op de trekker met kipper gezet of op een waterwagen, maar na twintig keer hetzelfde rondje heb ik het wel gezien. Ik doe liever werk dat ik zelf maak dan dat ik het wegrijd.”

ONBEGRIP

Hoewel hij officieel niet in de loonwerksector werkt, voert hij wel allerlei werkzaamheden uit die daarbij horen. “Het is gewoon interessant om te doen. Als ik met het agrarisch loonwerk bezig ben, ben ik met producten bezig. Dat vind ik mooi. Dan zie je die wortelen en kool in de winkel liggen en dan denk ik: daar heb ik aan bijgedragen. Daarom zou ik ook willen zeggen tegen mensen die geïnteresseerd zijn in een baan in de sector: probeer het! Als je er eenmaal in werkt, ga je het beter begrijpen.”

Sommige mensen snappen het namelijk gewoon niet, vervolgt hij. “Omdat ze niet zien wat wij als loonwerkers doen. Ze zien een grote machine en associëren het meteen met geluidsoverlast, ter-

wijl wij degenen zijn die zorgen voor die producten in de winkel.”

Hij heeft het wel eens geopperd bij het bedrijf waar hij zijn vrachtwagenrijbewijs heeft gehaald. “Laat die burgers meerijden, laat ze ervaren wat er gebeurt in die cabine. Dan weten ze wat we aan het doen zijn in plaats van dat ze denken dat wij alleen maar in de weg rijden.”

Hij heeft dat onbegrip vaak genoeg meegemaakt op smalle polderweggetjes: tegemoetkomende automobilisten die niet aan de kant willen gaan. “Dat mag, maar ik ga echt niet achteruit met mijn grote setje. Dat heb ik één keer gedaan. Ik keek in mijn spiegels en reed langzaam achteruit, totdat ik iets hoorde en er een auto met een indeukte motor-kap achter me stond”, vertelt hij. “Ik denk dat dit de enige manier om mensen meer begrip te laten krijgen voor onze sector en wellicht meer personeel: neem ze mee en laat zien waar we mee bezig zijn.”

GROTE VERANTWOORDELIJKHEID

Twee klasgenoten van hem hebben specifiek een andere richting gekozen, omdat ze de verantwoordelijkheid te groot vonden om met zo’n grote machine op pad te gaan. “Ze wilden liever een kantoorbaan of werken aan de band bij een akkerbouwbedrijf. Dat snap ik maar al te goed. We hebben ook een grote verantwoordelijkheid met die machines. Daarom is het ook zo gek dat als je nu je autorijbewijs verlengt, je er ineens ook je trekkerrijbewijs bij krijgt. Dat is echt een punt waar niet goed is over nagedacht”, merkt hij op. Het geeft een heel verkeerd signaal af naar de burger, want op deze manier lijkt het erop alsof je dat trekker rijden er zomaar even bij kunt doen, stelt hij. “Je moet hier wel degelijk voor hebben geleerd.”

Hij vindt dan ook dat scholen meer op die praktijk mogen inspringen. “Een vriend van mij heeft het Soma College gedaan en afgesloten met een mooi papiertje, maar kranen moet hij echt nog leren. Ik zou dan ook willen zeggen: wijk eens af van de standaardopdrachten, maar doe eens iets bijzonders. In de praktijk is het vaak ook anders dan verwacht. Klic-gegevens kloppen ook niet altijd. Laat studenten daar eens ervaring mee opdoen. In de praktijk moet je het tenslotte doen.”

NIEUWE SERIE: MACHTIG MOOI

Goed personeel vinden is al een tijd problematisch. Werkgevers struinen scholen af en vacatures zijn er in overvloed, maar het blijft lastig de juiste werknemer voor de juiste plek te vinden. Daarom is het wellicht ook eens goed om je als werkgever in die ander te verdiepen. Hoe laat je zien dat de sector een machtig mooie plek is om te werken? Hoe breng je dat goede gevoel over aan die potentiële werknemer? Verplaats je eens in hem of haar, waardoor die zoektocht misschien wat minder moeilijk wordt. In deze serie laten we jonge medewerkers aan het woord die vertellen hoe zij hun werk ervaren, wat er goed gaat, wat er beter kan en hoe zij manoeuvreren in de cumelasector, want dat het een machtig mooie sector is om in te werken, daar zijn we het allemaal wel over eens.

‘ALS JE ME HET AL WERKENDE LEERT, BLIJFT HET HANGEN’

HOE BEN JE DE SECTOR INGEROLD?

Deed de BBL-opleiding Loonwerk op het Clusius College en werkte daarna bij verschillende bedrijven binnen en buiten de sector.

WAT VIND JE HET ALLERLEUKSTE?

“De variatie. De ene dag zit je op die plek, de andere keer weer op een andere plek, met telkens een andere machine en andere mensen om je heen.”

WAAR HEB JE EEN HEKEL AAN?

“Spuitwerk. Ik heb expres mijn spuitlicentie niet gehaald, want ik vind de verantwoordelijkheid van dat werk te groot. Ten eerste houd ik er niet van om met die middelen te werken en ten tweede ben ik geen rekenwonder, dus ik vind dat ik er dan ook ver weg van moet blijven.”